

การปิ่นและทำงานบนที่สูง

Requirement Specification

บทสรุปผู้บริหาร

มาตรฐานนี้กำหนดข้อกำหนดขั้นต่ำในด้านสุขภาพ ความปลอดภัย และความเป็นอยู่ที่ดี (HSW) โดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยในการบินและการทำงานบนที่สูงในธุรกิจของบริษัททั่วโลก

การบังคับใช้

มาตรฐานนี้บังคับใช้กับซัพพลายเออร์ของอีริคสัน พนักงานของซัพพลายเออร์ และบุคลากรอื่น ๆ ที่ว่าจ้างโดยซัพพลายเออร์ที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการบินและการทำงานบนที่สูง

ในกรณีที่มีข้อกำหนดอื่น ๆ ที่เข้มงวดกว่าจากหน่วยงานท้องถิ่นของอีริคสันจากลูกค้าหรือระเบียบข้อบังคับตามกฎหมายท้องถิ่น ข้อกำหนดเข้มงวดกว่าเหล่านี้จะมีผลเหนือกว่าข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องในคำแนะนำนี้เสมอ

สารบัญ

1	บทนำ.....	4
1.1	คำจำกัดความ	4
1.2	ข้อกำหนด	5
1.2.1	ความสามารถและการฝึกอบรม	5
1.2.2	สมรรถภาพทางกายที่พร้อมสำหรับการปีนและการทำงานบนที่สูง.....	8
1.2.3	การประเมินความเสี่ยง	9
1.2.4	วัตถุที่อาจตกลงมาและบริเวณที่อาจมีการร่วงหล่น (ดรอปป็อน)	10
1.2.5	การทำงานบนที่สูงในช่วงเวลาที่ฟ้ามีด.....	10
1.2.6	สภาพอากาศที่ไม่พึงประสงค์.....	11
1.2.7	อุปกรณ์นิรภัยส่วนบุคคล (PPE) และระบบหยุดหลังจากมีการตก.....	11
1.2.8	การยกขึ้นและการลดระดับลง.....	12
1.2.9	แพลตฟอร์มทำงานยกสูงแบบเคลื่อนที่ (MEWP) และกระเช้าแบบยกด้วยเครน	12
1.2.10	นั่งร้าน.....	13
1.2.11	บันไดปีน.....	14
2	ความรับผิดชอบ	14
3	ข้อมูลอ้างอิง	15
4	ข้อมูลการเปลี่ยนแปลง.....	16

1

บทนำ

1.1

คำจำกัดความ

จุดยึด: ตำแหน่งที่กำหนดบนโครงสร้างทางโทรคมนาคมซึ่งเป็นตำแหน่งที่มีความเหมาะสมเชิงโครงสร้างใช้เพื่อติดตั้งระบบดิ่งรับป้องกันการตกและระบบหยุดหลังจากมีการตกให้มั่นคงปลอดภัย แม้ว่ามาตรฐานและแนวทางเกี่ยวกับจุดยึดจะแตกต่างกันไป แต่ขอแนะนำอย่างยิ่งให้จุดยึดเหล่านี้มีความสามารถในการรองรับน้ำหนักอย่างเป็นลายลักษณ์อักษรอย่างน้อย 3.5 กิโลนิวตัน (363 กิโลกรัม) สำหรับการดิ่งรับป้องกันการตก และ 22 กิโลนิวตัน (2,270 กิโลกรัม) สำหรับการหยุดหลังจากมีการตก

การปีน: การปีนคือกิจกรรมการใช้มือ เท้า หรือส่วนอื่น ๆ ของร่างกายเพื่อขึ้น/ลงโครงสร้างที่มีความสูงชัน

ผู้ที่มีความสามารถ: บุคคลที่ได้รับการฝึกอบรม มีประสบการณ์ และมีความรู้ที่เพียงพอในหัวข้อที่เกี่ยวข้อง

บริเวณที่อาจมีการร่วงหล่น (ดรอปรโชน): พื้นที่บริเวณด้านล่างของพื้นที่ที่มีทำงานเหนือพื้นดิน ซึ่งถูกประเมินว่าเป็นบริเวณที่สิ่งของอาจร่วงหล่นลงมา และอาจทำให้เกิดการบาดเจ็บหรือความเสียหายต่อทรัพย์สิน

ระบบหยุดหลังจากมีการตก: การจัดการด้านความปลอดภัยที่กำหนดไว้ เพื่อหยุดผู้ปฏิบัติงานที่ตกลงมาจากพื้นผิวที่ยกสูง เป้าหมายหลักคือการหยุดการตกอย่างปลอดภัย ป้องกันผู้ปฏิบัติงานจากอันตรายร้ายแรง และอำนวยความสะดวกในการช่วยเหลืออย่างทันท่วงทีหากจำเป็น

ระบบดิ่งรับป้องกันการตก:

การจัดการด้านความปลอดภัยที่ออกแบบมาเพื่อป้องกันไม่ให้ผู้ปฏิบัติงานเข้าถึงพื้นที่ที่เสี่ยงต่อการตกลงมาจากด้านบน โดยทั่วไปจะเกี่ยวข้องกับการใช้อุปกรณ์พิเศษเพื่อจำกัดระยะการเคลื่อนไหวของผู้ปฏิบัติงาน วัตถุประสงค์ของระบบดิ่งรับป้องกันการตกคือการขจัดความเป็นไปได้ของการตกด้วยวิธีการเชิงรุก

การปีนโดยไม่ใช้อุปกรณ์: หมายถึงการปีน (ขึ้นหรือลง) การเคลื่อนที่ไปตามข้าง หรือการทำงานโดยไม่เคลื่อนที่บนโครงสร้างทางโทรคมนาคม ในสถานะที่เป็นไปตามคำจำกัดความของ “การทำงานบนที่สูง” และ “การปีน” โดยที่ไม่ได้ใช้อุปกรณ์คุ้มครองจากการตก อุปกรณ์ดิ่งรับป้องกันการตก หรืออุปกรณ์หยุดหลังจากมีการตก ไม่ว่าจะเกิดขึ้นเป็นเวลานานเพียงใดก็ตาม

โครงสร้างทางโทรคมนาคม: หมายถึงโครงสร้างใด ๆ ที่ผู้ปฏิบัติงานทำการปีนและทำงานบนที่สูง เช่น เสาโทรคมนาคมที่ตั้งขึ้นเองได้ เสาโทรคมนาคมที่ต้องขึงสายเคเบิล เสาสายส่ง บ้ายโฆษณา เสาคอนกรีตหรือเสาไม้ เสาไฟฟ้า เสาไฟถนน หลังคา หอเก็บน้ำ และอื่น ๆ

ขอบที่ไม่มีการป้องกัน: ด้านข้างหรือขอบใด ๆ (ยกเว้นที่ทางเข้าไปยังจุดเข้าถึง) ของพื้นผิวที่ต้องมีการเดินผ่านการทำงาน เช่น พื้นอาคาร หลังคา ทางลาด หรือรันเวย์ ซึ่งไม่มีผนัง รั้ว หรือระบบราวกันตก

การทำงานบนที่สูง: การทำงานประกอบอาชีพในสถานที่ใด ๆ ที่ถ้าหากไม่ปฏิบัติตามข้อควรระวังแล้ว บุคคลอาจตกลงมา (จากระดับความสูงหนึ่งไปยังระดับที่ต่ำกว่า) เป็นระยะที่ทำให้เกิดการบาดเจ็บได้

หมายเหตุ: แนวปฏิบัติที่ปลอดภัยที่สุดคือการใช้มาตรการคุ้มครองไม่ให้ตกจากที่สูงเมื่อเริ่มการปีน หรือเมื่ออยู่ในสถานการณ์ที่มีโอกาสตกจากที่สูงลงมายังระดับที่ต่ำกว่า การคุ้มครองนี้อาจอยู่ในรูปแบบของสิ่งกีดขวางทางกายภาพ (การควบคุมทางวิศวกรรม) ข้อปฏิบัติด้านความปลอดภัย (การควบคุมด้านการบริหารจัดการ) หรือสวมใส่อุปกรณ์นิรภัยส่วนบุคคล (PPE) ในหลายประเทศ มีกฎหมายกำหนดเป็นข้อบังคับว่าต้องใช้การคุ้มครองเหล่านี้หากทำงานบนที่สูงเกิน 1.8 เมตร อย่างไรก็ตาม

ให้ปฏิบัติตามแนวทางที่เข้มงวดที่สุดเสมอ ไม่ว่าจะมาจากข้อบังคับทางกฎหมาย ข้อกำหนดของลูกค้า หรือข้อกำหนดของเจ้าของสถานที่ปฏิบัติงาน

1.2

ข้อกำหนด

สำหรับการทำงานบนที่สูงทุกรูปแบบ ต้องนำมาตรการตามหลักการลำดับชั้นของการควบคุมมาใช้ โดยให้ความสำคัญกับการหลีกเลี่ยงการทำงานบนที่สูง (เช่น การใช้โดรน) และการควบคุมทางวิศวกรรม (เช่น แพลตฟอร์มที่รวากันตก) การใช้ระบบดิ่งรั้งป้องกันการตกและระบบหยุดหลังจากมีการตกจะถือว่าเป็นแนวป้องกันสุดท้าย

ห้ามทำการบินโดยไม่ใช้อุปกรณ์นิรภัยโดยเด็ดขาดในทุกกรณีไม่มีข้อยกเว้น บุคลากรของซีพีพลายเออร์ (เช่น ASP) ที่ทำการบินโดยไม่ใช้อุปกรณ์นิรภัยป้องกันการตกอาจถูกลงโทษทางวินัย หากพบว่าบุคลากรใด ๆ จากซีพีพลายเออร์ให้บริการที่ได้รับอนุญาต (ASP) ทำการบินโดยไม่ใช้อุปกรณ์นิรภัยป้องกันการตก จะต้องดำเนินการสอบสวนการจัดการผลที่ตามมา

ในขณะที่ใช้ระบบดิ่งรั้งป้องกันการตกหรือระบบหยุดหลังจากมีการตก จะต้องมีการยึดผู้บินกับจุดยึดที่ได้รับอนุญาตตลอดเวลา (ผูกยึดไว้ 100%)

ห้ามทำงานบนที่สูงโดยลำพังหรือไม่มีผู้ควบคุมโดยเด็ดขาด

เมื่อมีการทำงานบนที่สูงในโครงสร้างทางโทรคมนาคม จะต้องมีสมาชิกในทีมอย่างน้อยหนึ่งคนเป็นนักบินผู้ภัย และจะต้องมีอุปกรณ์กู้ภัยพร้อมใช้งานเสมอ

เมื่อมีการทำงานบนที่สูง จะต้องเตรียมแผนกู้ภัยฉุกเฉินและชี้แจงให้บุคคลที่เกี่ยวข้องเข้าใจ

ในกรณีที่ทำงานบนที่สูง ณ โครงสร้างทางโทรคมนาคม จะต้องมีสมาชิกในทีมอย่างน้อยหนึ่งคนได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการปฐมพยาบาลเบื้องต้น และบุคคลนั้นควรปฏิบัติงานอยู่ภาคพื้นดิน เช่น ผู้ที่รับผิดชอบงาน / หัวหน้าทีม

ไม่อนุญาตให้ปีนและทำงานบนที่สูงบนโครงสร้างโทรคมนาคม (เช่น เสาสัญญาณ เสาไม้) หากแผ่นป้ายข้อมูลการตรวจสอบป้ายฉลาก หรือใบรับรองขาดหายไปหรืออ่านไม่ออก แต่ระเบียบข้อบังคับของท้องถิ่นกำหนดไว้ให้แสดงป้ายข้อมูลดังกล่าว

งานทั้งหมดภายในระยะ 1.8 เมตรจากขอบที่ไม่มีการป้องกัน ต้องมีการใช้ระบบป้องกันการตก กล่าวคือ รวากันตก ระบบดิ่งรั้งป้องกันการตก หรือระบบหยุดหลังจากมีการตก

เมื่อทำงานใกล้สนามแม่เหล็กไฟฟ้า (EMF) และสนามความถี่วิทยุ (RF)

การทำงานควรเป็นไปตามคำแนะนำเกี่ยวกับการรับความถี่วิทยุและสนามแม่เหล็กไฟฟ้าเข้าสู่ร่างกาย [1]

เมื่อทำงานใกล้กับอุปกรณ์ติดตั้งทางไฟฟ้าและสายไฟ

จะต้องมีการเตรียมการเพื่อให้แน่ใจว่ามีการปฏิบัติตามข้อกำหนดเรื่องระยะห่างที่ปลอดภัย

ต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดทางกฎหมายในท้องถิ่นเรื่องป้ายเตือนความปลอดภัย (เช่น อันตราย คำเตือน ข้อควรระวัง หมายเหตุ) ที่จะต้องติดประกาศในสถานที่ทำงานเสมอ

1.2.1

ความสามารถและการฝึกอบรม

บุคลากรทุกคนที่ทำการบินและทำงานบนที่สูงจะต้องได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับพื้นฐานการทำงานบนที่สูง ระบบดิ่งรั้งป้องกันการตก และระบบหยุดหลังจากมีการตก และจะต้องใช้อุปกรณ์สำหรับงานเหล่านี้โดยเฉพาะเพื่อเข้าถึงสถานที่ปฏิบัติงานบนที่สูง ตามการจำแนกประเภทที่กำหนดไว้ด้านล่าง:

- ผู้ปีนระดับพื้นฐาน: ทำงานบนที่สูงบนบันไดปีนขึ้น บันไดเดินขึ้น นั่งร้าน หลังคาและแพลตฟอร์มที่มีการป้องกันหรือหลังคาที่มีระบบป้องกันการตกจากที่สูงติดตั้งไว้แบบตายตัวหรือติดตั้งด้วยวิธีทางวิศวกรรม (เช่น ราวกันตก) [ส่วนใหญ่หมายถึงบุคลากรผู้มีหน้าที่ซ่อมบำรุงในไซต์งานโดยเฉพาะ]
- ผู้ปีนระดับสูง: ดำเนินการปีนหรือทำงานบนที่สูงบนโครงสร้างโทรคมนาคมและขอบที่ไม่มีมีการป้องกันหรือใช้อุปกรณ์เฉพาะทาง เช่น อุปกรณ์ปีนชั่วคราว
- ผู้ปีนกู้ภัย: ผู้ปีนขั้นสูงที่สามารถดำเนินขั้นตอนการช่วยชีวิตตนเองและผู้อื่นในระหว่างการทำงานบนที่สูง
- พนักงานที่ทำงานในแนวดิ่ง (การเข้าถึงพื้นที่โดยใช้เชือก): ทำงานบนที่สูงบนพื้นผิวแนวดิ่งหรือเกือบเป็นแนวดิ่งโดยใช้เชือกและระบบรองรับอื่น ๆ ที่ยึดจากด้านบน

1.2.1.1

ข้อกำหนดในการฝึกอบรมเรื่องการปีนและการทำงานบนที่สูง:

- มีการระบุอย่างชัดเจนว่าจะฝึกใช้อุปกรณ์สำหรับเข้าถึงสถานที่ปฏิบัติงานบนที่สูงชนิดใด (เช่น บันไดปีน บันไดแบบติดตั้งตายตัว นั่งร้าน แพลตฟอร์มทำงานบนที่สูงแบบเคลื่อนที่ กระเช้าติดตั้งกับเครน ฯลฯ)
- การฝึกอบรมจะต้องมีความเกี่ยวข้องกับวงจรโทรคมนาคมและโครงสร้างทางโทรคมนาคมที่จะปีนขึ้นไป (เช่น เสาไฟฟ้า เสาไฟถนน บ้ายโฆษณา เสาสายส่ง หอส่งสัญญาณ ฯลฯ)
- ฝึกอบรมให้เสร็จเรียบร้อยก่อนดำเนินการปีนและทำงานบนที่สูง
- ประกอบด้วยบทเรียนเชิงทฤษฎีและเชิงปฏิบัติ โดยเน้นให้ส่วนใหญ่ของหลักสูตรเป็นบทเรียนเชิงปฏิบัติ
- มีเนื้อหาครอบคลุมการใช้งานและการบำรุงรักษาอุปกรณ์ติดตั้งป้องกันการตก อุปกรณ์หยุดหลังจากมีการตก และอุปกรณ์กำหนดตำแหน่ง
- ให้ครอบคลุมเทคนิคการกู้ภัยเพื่อช่วยชีวิต (ตนเอง) และการใช้อุปกรณ์กู้ภัย หากเกี่ยวข้องหรือจำเป็น
- ทำการฝึกอบรมทบทวนหรือทดสอบความรู้ซ้ำตามที่กฎหมายท้องถิ่นระบุ แต่ต้องไม่เว้นช่วงเวลานานเกินกว่าสองปีในทุกกรณี
- ครอบคลุมถึงข้อกำหนดทางกฎหมายในระดับท้องถิ่น
- มีการทดสอบความรู้หรือการประเมินความสามารถ
- มีการออกใบรับรองการสำเร็จหลักสูตรที่ระบุขอบเขตของการฝึกอบรมและระยะที่มีผลใช้งานได้เอาไว้ชัดเจน

1.2.1.2

ข้อกำหนดขั้นต่ำสำหรับเนื้อหาการฝึกอบรมเรื่องการงานบนที่สูง:

1. ผู้ปีนระดับสูง:
 - a. ระยะเวลา: อย่างน้อย 16 ชั่วโมง
 - b. อัตราส่วน: นักเรียน 10 คนต่อผู้สอน 1 คน (แนะนำ)
 - c. เนื้อหา:
 - i. อันตรายจากการทำงานบนที่สูง:
 1. อันตรายที่เกี่ยวข้องกับการทำงานบนเสาสัญญาณและโครงสร้าง

2. อันตรายที่เฉพาะจากการทำงานกับเสาสัญญาณในภูมิภาคท้องถิ่น เช่น สัตว์ป่า สภาพอากาศตามฤดูกาล ความเสี่ยงด้านความปลอดภัย
 3. หลักการของการตั้งรั้วป้องกันการตกและการกำหนดตำแหน่ง
 4. อันตรายที่เกี่ยวข้องกับการทำงานบนหลังคา โดยต้องรวมเนื้อหาเหล่านี้เป็นอย่างน้อย:
 - a. ขอบที่ไม่มีป้องกันการป้องกัน
 - b. พื้นผิวที่เปราะบาง (เช่น แผ่นมุงหลังคาชนิดโปร่งแสง)
 - c. ควันไอเสีย / ช่องระบายไอเสีย และสารเคมี
 5. อันตรายทั่วไป:
 - a. สภาพอากาศและสภาวะแวดล้อมอื่น ๆ
 - b. สนามแม่เหล็กไฟฟ้า (แนะนำ)
 - c. พื้นฐานเรื่องความปลอดภัยทางไฟฟ้า (แนะนำ)
 - d. พื้นฐานเรื่องความปลอดภัยจากอัคคีภัย (แนะนำ)
 - ii. ระบบป้องกันการตกและส่วนประกอบ – ภาคปฏิบัติ:
 1. บทนำเกี่ยวกับระบบป้องกันการตกที่ใช้ในภูมิภาคท้องถิ่น
 2. ส่วนประกอบของระบบป้องกันการตก
 3. การใช้และการควบคุมระบบป้องกันการตกชนิดต่าง ๆ
 4. การตั้งรั้วป้องกันการตกสำหรับการทำงานบนหลังคา
 5. การเลือกจุดยึดรูปแบบต่าง ๆ
 - iii. การกำหนดตำแหน่งการทำงาน:
 1. ปัจจัยที่ทำให้เกิดการตก
 2. การใช้เทคนิคกำหนดตำแหน่งการทำงาน
 3. การเลือกและใช้จุดยึดรูปแบบต่าง ๆ
 - iv. การตรวจสอบและการสวมใส่ PPE:
 1. คำอธิบายเกี่ยวกับ PPE ที่จำเป็นเพื่อการทำงานบนที่สูงอย่างปลอดภัย
 2. จุดยึดต่าง ๆ บนเข็มขัดรัดตัว
 3. การใช้ตัวเชื่อมต่อและสายกันตก
 4. การระบุจุดยึด
 5. การใช้เชือกและอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้อง
 6. การขึ้นและลงที่สูงโดยใช้สายกันตกแบบเส้นคู่
 7. การทำความสะอาด PPE
 8. การตรวจสอบ PPE ก่อนการใช้งาน และการตรวจสอบ PPE ตามกำหนดเวลา
2. ผู้ปีนกุ๊ยก:
- a. ระยะเวลา: อย่างน้อย 8 ชั่วโมง
 - b. อัตราส่วน: นักเรียน 10 คนต่อผู้สอน 1 คน (แนะนำ)
 - c. เนื้อหา:
 - i. ขั้นตอนการปฏิบัติเมื่อเกิดเหตุฉุกเฉิน:
 1. การวางแผนสำหรับเหตุฉุกเฉิน
 2. การประเมินโอกาสในการเกิดเหตุฉุกเฉิน
 3. พิจารณาเหตุฉุกเฉินที่จำเพาะเจาะจงกับสภาวะในท้องถิ่น
 - ii. อุปกรณ์ที่ใช้สำหรับการกุ๊ยกเพื่อช่วยชีวิตคนที่ทำงานบนที่สูง:
 1. คำอธิบายของอุปกรณ์กุ๊ยกที่ใช้ในพื้นที่ท้องถิ่น
 2. คำแนะนำเกี่ยวกับการดูแล การตรวจสอบ และการบำรุงรักษาอุปกรณ์
 3. คำแนะนำในการใช้งานและข้อจำกัดของอุปกรณ์
 - iii. เทคนิคที่จำเป็นสำหรับการกุ๊ยกเพื่อช่วยชีวิตบุคคลที่ทำงานบนที่สูง:
 1. การเลือกและการตรวจสอบจุดยึด
 2. เทคนิคการเข้าถึงโดยใช้เชือกเพื่อกุ๊ยก

3. พนักงานที่ทำงานในแนวตั้ง (การเข้าถึงโดยใช้เชือก):
 - a. ระยะเวลา: อย่างน้อย 32 ชั่วโมง
 - b. อัตราส่วน: นักเรียน 4 คนต่อผู้สอน 1 คน
 - c. เนื้อหา: ตามข้อกำหนดทางกฎหมายในท้องถิ่น

1.2.1.3 ข้อกำหนดขั้นต่ำสำหรับผู้ฝึกอบรมเรื่องการทำงานบนที่สูง:

- ผ่านการรับรองตามมาตรฐานการทำงานบนที่สูงที่ได้รับการยอมรับในระดับนานาชาติ
- มีประสบการณ์เป็นผู้ฝึกอบรมเรื่องการทำงานบนที่สูงอย่างน้อย 5 ปี
- มีประสบการณ์ในฐานะผู้ฝึกอบรมในภาคส่วนงานด้านโทรคมนาคม

1.2.1.4 ข้อกำหนดขั้นต่ำสำหรับสถานที่ฝึกอบรมเรื่องการทำงานบนที่สูง:

- มีมาตรฐานที่เหมาะสมสำหรับใช้เป็นสถานที่จัดการฝึกอบรม
- มีสิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสมสำหรับการฝึกอบรมในชั้นเรียน
- สามารถเข้าถึงและใช้งานสภาพแวดล้อมจำลองสำหรับการฝึกหัดเชิงปฏิบัติ
- มีการตรวจสอบโครงสร้างทั้งหมดที่ใช้ในระหว่างการฝึกอบรมอย่างสม่ำเสมอ
- เตรียมขั้นตอนการรับมือเหตุฉุกเฉินในระดับที่เพียงพอ
- มีสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการพักผ่อน

1.2.2 สมรรถภาพทางกายที่พร้อมสำหรับการปีนและการทำงานบนที่สูง

บุคลากรที่ได้รับการฝึกอบรมเพื่อเป็นนักปีนระดับสูง นักปีนกู้ภัย และพนักงานผู้ทำงานในแนวตั้ง (การเข้าถึงโดยใช้เชือก) จะต้องแสดงหลักฐานว่ามีสมรรถภาพทางร่างกายที่พร้อมสำหรับการปีนโดยใช้ผลการตรวจสุขภาพที่ระบุข้อบังคับในท้องถิ่นอนุญาต

ข้อกำหนดนี้ใช้เพื่อระบุสถานะทางร่างกายหรือสุขภาพที่อาจทำให้ตนเองหรือผู้อื่นเสี่ยงต่อการบาดเจ็บในระหว่างการปีนและการทำงานบนที่สูง

ต้องมีหลักฐานแสดงว่ามีสมรรถภาพทางร่างกายเหมาะสมกับการปีน ก่อนที่จะทำการปีนและทำงานบนที่สูง

จะต้องเข้ารับการตรวจสุขภาพด้วยวิธีการทางการแพทย์เพื่อรับรองว่ามีสมรรถภาพร่างกายพร้อมสำหรับการปีนอย่างน้อยทุกสองปี

การประเมินสุขภาพเพื่อยืนยันสมรรถภาพร่างกายในการปีนนั้นรวมถึงการตรวจสอบดังต่อไปนี้:

- ความแข็งแรงทางร่างกาย
- การตรวจสอบประวัติทางการแพทย์
- สุขภาพหัวใจและหลอดเลือด
- สุขภาพทางเดินหายใจ

- การตรวจกล้ามเนื้อและกระดูก
- การมองเห็นและการได้ยิน
- การทรงตัวและทำงานร่วมกันของกล้ามเนื้อและระบบประสาท
- การใช้สารเสพติดและแอลกอฮอล์ รวมถึงยาที่มีผลต่อระบบประสาท

นอกเหนือจากการเตรียมหลักฐานทางการแพทย์เพื่อรับรองสมรรถภาพร่างกายว่าเหมาะกับการบินแล้ว แนะนำให้พนักงานทำการประเมินความพร้อมทางร่างกายและจิตใจด้วยตนเองทุกครั้ง ก่อนและในระหว่างการบินหรือการทำงานบนที่สูง

การประเมินด้วยตนเองนี้ควรรวมถึง:

- สุขภาพทางร่างกาย: ตรวจสอบให้แน่ใจว่าร่างกายรู้สึกแข็งแรงและปราศจากสภาวะทางสุขภาพใด ๆ ที่อาจบั่นทอนสมรรถภาพ หรือส่งผลกระทบต่อการทำงานอย่างปลอดภัยเนื่องจากอาการหรือยาใด ๆ
- การดื่มน้ำให้เพียงพอ: ดื่มน้ำให้เพียงพอเพื่อป้องกันอาการเจ็บป่วยที่เกี่ยวข้องกับความร้อนในระหว่างการทำงาน
- การพักผ่อน: ตรวจสอบให้แน่ใจว่าได้พักผ่อนและนอนหลับอย่างเพียงพอก่อนที่จะทำงาน เพื่อการตอบสนองที่ฉับไวและมีสมรรถภาพ
- การยศาสตร์: ใส่ใจกับท่าทางของร่างกาย และใช้อุปกรณ์เพื่อป้องกันการยึดเหยียดร่างกายอย่างไม่เหมาะสม และการบาดเจ็บทางร่างกายโดยไม่จำเป็นในระหว่างการทำงาน
- สภาพจิตใจที่ดี: ตรวจสอบให้แน่ใจว่ารู้สึกสงบและมีสมรรถภาพ และปราศจากสภาวะทางสุขภาพใด ๆ ที่อาจบั่นทอนสมรรถภาพ หรือส่งผลกระทบต่อการทำงานอย่างปลอดภัยเนื่องจากอาการหรือยาใด ๆ

1.2.3

การประเมินความเสี่ยง

หัวหน้าทีมหรือผู้รับผิดชอบงาน (PICW)

จะต้องประเมินความเสี่ยงของกิจกรรมการบินและการทำงานบนที่สูงทั้งหมดก่อนที่จะเริ่มงาน ตัวอย่างของการประเมินความเสี่ยงนั้นรวมถึง:

- ลักษณะของงาน/กิจกรรม
- แผนผังสถานที่ทำงาน (รวมถึงเส้นทางไปยังทางออกฉุกเฉิน)
- การเข้าถึงและออกจากสถานที่ขึ้น
- สภาพอากาศ (ปัจจุบันและพยากรณ์อากาศล่วงหน้า)
- เวลาที่ฟ้ามืด
- สายไฟเหนือศีรษะ
- สภาพของโครงสร้างทางโทรคมนาคม
- การเข้าถึงอาคาร
- สภาพของหลังคาและอันตรายที่เกี่ยวข้อง
- การดำเนินการเพื่อยกระดับขึ้นและลดระดับลง
- สภาพในท้องถิ่น

ก่อนการเข้าถึงสถานที่ปฏิบัติงาน จะต้องมีการตรวจสอบบันทึกใด ๆ ที่มีอยู่ (เช่น การสำรวจสถานที่ปฏิบัติงาน) เพื่อรับทราบถึงอันตรายที่มีอยู่ก่อนหน้าตามที่ระบุไว้ในบันทึกดังกล่าว

จะต้องบันทึกผลการประเมินความเสี่ยงลงในเอกสาร

1.2.4 วัตถุที่อาจตกลงมาและบริเวณที่อาจมีการร่วงหล่น (ดรอปป็อน)

เพื่อลดความเสี่ยงที่วัตถุจะตกลงมาจากที่สูง จะต้องผูกยึดเครื่องมือและอุปกรณ์ทั้งหมดกับผู้ป็นนักปีนหรือจัดเก็บเข้าที่อย่างปลอดภัย

สำหรับสิ่งของขนาดเล็ก เช่น น็อตและโบลต์ที่ไม่สามารถผูกยึดได้ จะต้องใช้วิธีทางเลือกในการป้องกันไม่ให้สิ่งของเหล่านั้นตกลงมา เช่น แขนงตาข่ายละเอียดเอาไว้ใต้พื้นที่ทำงาน การกำหนดบริเวณดรอปป็อนนั้น จะทำก็ต่อเมื่อพิจารณาแล้วพบว่าไม่สามารถใช้วิธีทางเลือกอื่น ๆ ได้แล้วจริง ๆ

ต้องทำเครื่องหมายบริเวณดรอปป็อนไว้อย่างชัดเจนโดยใช้สิ่งกีดขวางชั่วคราว กรวย เทปเตือน หรือเชือกที่เหมาะสมและมีสีสันสดใส พร้อมป้ายบอกข้อมูลอย่างเพียงพอเพื่อปกป้องบุคคลที่พื้นในสภาวะการทำงานปกติ จะไม่อนุญาตให้บุคคลใดก็ตามเข้าไปภายในบริเวณดรอปป็อนโดยเด็ดขาด มีเพียงบุคลากรที่ผ่านการฝึกอบรม มีวัตถุประสงค์ที่สำคัญและชัดเจน และปฏิบัติตามข้อควรระวังด้านความปลอดภัยอย่างเหมาะสมแล้วเท่านั้นที่สามารถเข้ามาในบริเวณดรอปป็อนได้ ซึ่งก่อนเข้ามาจะต้องมีการสื่อสารและการประสานงานให้เรียบร้อยด้วย

บริเวณดรอปป็อนแนะนำให้มีความเป็นครั้งหนึ่งของความสูงในการทำงาน และอาจลดให้แคบลงได้หากมีเตรียมการควบคุมอื่น ๆ ไว้ เช่น สายผูกยึดเครื่องมือและตาข่ายนิรภัย

เมื่อทำงานบนหลังคาหรือขอบที่ไม่มีการป้องกัน นอกจากพื้นที่รอบฐานของโครงสร้างทางโทรคมนาคมแล้ว บริเวณดรอปป็อนคือพื้นที่รอบอาคารหรือโครงสร้างพื้นฐานที่โครงสร้างทางโทรคมนาคมตั้งอยู่

ในกรณีที่อยู่สูงหรือห้อยย้อยอยู่ในบริเวณดรอปป็อน จะต้องประสานงานและสื่อสารผู้ที่อยู่ในละแวกนั้นทราบก่อนเริ่มทำงานบนที่สูง

ห้ามโยนวัสดุและอุปกรณ์ลงมา หรือปล่อยให้ตกลงมาบนพื้นโดยเด็ดขาด

1.2.5 การทำงานบนที่สูงในช่วงเวลาที่ฟ้ามีด

หลีกเลี่ยงการทำกิจกรรมตามแผนงานซึ่งเกี่ยวข้องกับการทำงานบนที่สูง ณ โครงสร้างทางโทรคมนาคมและขอบที่ไม่มีการป้องกันในช่วงเวลาที่ฟ้ามีด

แต่อาจมีข้อยกเว้นในกรณีต่อไปนี้: 1) กิจกรรมที่ต้องทำให้เสร็จตอนฟ้ามีด 2) เหตุฉุกเฉิน ซึ่งหมายถึงการบำรุงรักษาเพื่อแก้ไขปัญหา และ 3) งานที่กำหนดไว้ในเงื่อนไขทางสัญญาของลูกค้า ภายใต้สถานการณ์เหล่านี้ ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้:

- การประเมินความเสี่ยงของโครงการ และแผนงานด้านสิ่งแวดล้อม สุขภาพ และความปลอดภัยของโครงการ ต่อระบุมมาตรการบรรเทาความเสี่ยงของการปฏิบัติงานบนที่สูงในช่วงเวลาที่ฟ้ามีด (หากมี)
- กิจกรรมการวางแผนและการเตรียมการทั้งหมดจะต้องดำเนินการให้เสร็จสิ้นในช่วงเวลากลางวัน
- ต้องใช้ไฟส่องสว่างชั่วคราว ไม่ว่าจะเป็นไฟฉายคาดศีรษะสำหรับผู้ปีน หรือไฟฟลัดไลท์บนพื้นหรือบนโครงสร้าง และแนะนำให้ใช้ไฟทั้งสองประเภท โดยระวังแสงจ้าจากหลอดไฟที่ส่องจากพื้นดินด้วย

หมายเหตุ:

ควรพิจารณาจัดทำมาตรการที่เหมาะสมเพื่อลดแสงและเสียงชั่วคราวจากเครื่องกำเนิดไฟฟ้าบริเวณละแวกใกล้เคียงให้ให้น้อยที่สุด

ห้ามทำกิจกรรมการยกขึ้น/ลดระดับลง ในช่วงเวลาที่ฟ้ามีด

ยกเว้นว่าจะมีการจัดการความเสี่ยงและตกลงกันไว้แล้วในข้อกำหนดส่วนที่ 1.2.3. เรื่องการประเมินความเสี่ยง

1.2.6 สภาพอากาศที่ไม่พึงประสงค์

ห้ามบินและทำงานบนที่สูง ณ โครงสร้างทางโทรคมนาคมและขอบที่ไม่มีการป้องกันในสภาวะดังต่อไปนี้:

- พายุฝนฟ้าคะนองกำลังใกล้เข้ามาหรือกำลังตกอยู่ หมายถึง: มีเครื่องมือ แอปพลิเคชัน และเว็บไซต์ต่าง ๆ มากมายที่ใช้ตรวจสอบพายุฝนฟ้าคะนองได้
- ลมกระโชกหรือลมที่แรงเกินกว่ามาตราส่วน Beaufort ระดับ 6 (13.8 เมตร/วินาที)

ต้องพิจารณาสภาวะอื่น ๆ เช่น ภัยทางสภาพอากาศ (เช่นพายุทอร์นาโด) อุณหภูมิสูงหรือต่ำสุดชั่ว ulyadหน้าฟ้ารูปแบบต่าง ๆ และหมอก ในการประเมินความเสี่ยง รวมถึงต้องประเมินผลกระทบต่อบุคลากร (เช่น ความเจ็บป่วย) และโครงสร้าง (เช่น พื้นผิวที่ลื่น)

1.2.7 อุปกรณ์นิรภัยส่วนบุคคล (PPE) และระบบหยุดหลังจากมีการตก

บุคลากรทุกคนที่เกี่ยวข้องกับการบินและการทำงานบนที่สูงจะต้องสวมเสื้อผ้าที่เหมาะสมและอยู่ในสภาพที่ดี นอกจากนี้ยังต้องสวมรองเท้านิรภัยและถุงมือตามคำแนะนำเรื่องอุปกรณ์นิรภัยส่วนบุคคล (PPE) [2]

PPE ที่จำเป็นและระบบหยุดหลังการตกสำหรับผู้บินระดับสูง ผู้บินกู้ภัย และพนักงานที่ทำงานแนวตั้ง (เข้าถึงโดยใช้เชือก) จะต้องเป็นไปตามมาตรฐานนานาชาติที่ได้รับการอนุมัติ และมีสิ่งต่อไปนี้เป็นอย่างน้อย:

- หมวกกันกระแทกสำหรับการบิน พร้อมคาดสายรัดคางไว้เสมอ
- เข็มขัดรัดแบบเต็มตัวชนิด 4 หรือ 5 จุด
- สายนิรภัยสำหรับหยุดการตกแบบเส้นคู่ พร้อมใช้ครึ่งแรงกระแทกและตะขอเกี่ยว
- อุปกรณ์จับยึดเส้นเชือก (สำหรับเสาสัญญาณที่ติดตั้งสายคล้องช่วยชีวิตแนวดิ่ง)
- อุปกรณ์พักขาขณะแขวนตัวจากการตก (แนะนำเป็นอย่างยิ่ง)

อุปกรณ์ฉุกเฉินที่แนะนำสำหรับผู้บินกู้ภัย:

- เชือกกู้ภัย (โครงสร้างแบบอยู่หนึ่ง) อย่างน้อย 100 เมตร
- อุปกรณ์ขึ้นลงเชือก
- ระบบรอก
- คารามิเนอร์และอุปกรณ์เชื่อมต่อ
- เครื่องมือตัดหรือมีด

ส่วนประกอบของระบบหยุดหลังการตกจะต้องได้รับการตรวจสอบสภาพดังต่อไปนี้:

- ก่อนการใช้งานครั้งแรก ตามเอกสารแนวทางการตรวจสอบสภาพอย่างเป็นทางการที่ผู้ผลิตให้มา
- ผู้บินตรวจสอบก่อนการใช้งานทุกครั้ง แนะนำอย่างยิ่งให้เพื่อนร่วมงานตรวจสอบอุปกรณ์ของกันและกัน เพื่อให้แน่ใจว่าได้ตรวจสอบอย่างละเอียดถี่ถ้วน
- ตรวจสอบสภาพอย่างละเอียดโดยผู้ที่มีความสามารถ อย่างน้อยทุก 12 เดือน

ใช้เสื้อผ้าป้องกันสภาพอากาศที่ไม่พึงประสงค์เมื่อจำเป็น เสื้อผ้างัดงักกล่าวจะต้องมีความแข็งแรง ให้ความอบอุ่นได้มากเพียงพอและกันน้ำได้ เสื้อผ้างัดงักต้องไม่:

- ขัดขวางการเคลื่อนไหวเมื่อสวมใส่
- หลวมเกินไปจนเป็นเหมือน 'ใบเรือ' ในสภาวะที่ลมแรง
- มีตัวหนีบ สายรัด หัวเข็มขัด หรือชิ้นส่วนอื่น ๆ ที่หลุดยื่นออกมาและอาจติดกับสิ่งอื่นได้

- ลดประสิทธิภาพส่วนอื่น ๆ ของ PPE ที่สวมใส่ไว้ด้วยกัน

ระบบหยุดหลังการตกทั้งหมดที่ใช้งานแล้วหลังจากการเกิดเหตุการณ์ตกจากที่สูง จะต้องปลดออกและกำจัดทิ้งตามคำแนะนำของผู้ผลิตหรือระเบียบข้อบังคับของท้องถิ่น หรือผ่านกระบวนการรับรองใหม่ถ้าเป็นสายช่วยชีวิตแบบหัดกลับเองได้

1.2.8

การยกขึ้นและการลดระดับลง

งานการยกขึ้นและลดระดับทั้งหมดจะต้องดำเนินการโดยบุคลากรที่ผ่านการฝึกอบรมในหัวข้อต่อไปนี้:

- การยกขึ้นและลดระดับโหลดที่มีน้ำหนักเบา ซึ่งมีน้ำหนักน้อยกว่า 100 กิโลกรัม
- การยกขึ้นและลดระดับโหลดที่มีน้ำหนักมาก ซึ่งมีน้ำหนัก 100 กิโลกรัมขึ้นไป

อุปกรณ์ทั้งหมดจะต้องได้รับการตรวจสอบประจำปีโดยหน่วยงานอิสระ ผู้ตรวจสอบ/ผู้ที่มีความสามารถที่ผ่านการรับรอง และต้องจัดทำเอกสารบันทึกการตรวจสอบรับรองด้วย

อุปกรณ์ยกหรืออุปกรณ์ช่วยเหลือเชิงกลจะต้องได้รับการตรวจสอบเป็นประจำทุกปีโดยผู้ตรวจสอบ/ผู้ที่มีความสามารถที่ผ่านการรับรอง และต้องจัดทำเอกสารบันทึกการตรวจสอบรับรองด้วย

โซลูชันการยกและลดระดับทั้งหมดจะต้องมีระบบเบรกเครื่องมือกล (ลูกเงิน) เพื่อความปลอดภัย เพื่อป้องกันการปลดหรือลดระดับโหลดลงมาโดยไม่ตั้งใจ

อุปกรณ์ยกจะต้องติดตั้งอุปกรณ์ที่เหมาะสม (เช่น บีเลย์ยึดจับเชือก (GriGri) หรือควานล็อกเชือกที่หัวรอก) เพื่อลดความเสี่ยงที่จะเกิดการตกโดยที่ไม่ได้ควบคุม โหลดจะต้องอยู่ภายใต้การควบคุมที่ปลอดภัยเสมอ เพื่อลดความเสี่ยงต่อบุคคลทั่วไปที่อยู่ในบริเวณใกล้เคียงกับจุดที่ทำการยก

ห้ามเข้าไปในบริเวณการร่วงหล่นโดยเด็ดขาดในระหว่างที่มีกิจกรรมการยก

โหลดที่มีน้ำหนักมากกว่า 100 กิโลกรัมจะต้องยกขึ้นโดยใช้เครื่องมือกล

1.2.9

แพลตฟอร์มทำงานยกสูงแบบเคลื่อนที่ (MEWP) และกระเช้าแบบยกด้วยเครน

MEWP และกระเช้าแบบยกด้วยเครนจะต้องควบคุมโดยบุคคลที่ผ่านการฝึกอบรมสำหรับอุปกรณ์รุ่นที่ตนใช้งานเท่านั้น การฝึกอบรมนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อป้องกันเหตุการณ์พลิกคว่ำ การติดตัวออก และจะครอบคลุมถึงขั้นตอนปฏิบัติเมื่อมีเหตุฉุกเฉิน นอกจากนี้ การฝึกอบรมต้องมีการทดสอบความรู้หรือการประเมินความสามารถ

การควบคุม MEWP และกระเช้าแบบยกด้วยเครนจะต้องกระทำภายใต้สภาวะการทำงานที่ปลอดภัยเท่านั้น ตามรายละเอียดในเอกสารข้อมูลจำเพาะของผู้ผลิต (เช่น โหลดสูงสุด ความเร็วลมสูงสุด ฯลฯ)

MEWP ต้องได้รับการตรวจสอบทุกวัน (รายการตรวจสอบก่อนการใช้งาน) ก่อนใช้งาน

ต้องดูแลให้ผู้ปฏิบัติงานภายใน MEWP

หรือกระเช้าแบบยกด้วยเครนสามารถสื่อสารกับบุคคลทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับงานในไซต์งาน

บุคลากรภายในกระเช้า/MEWP จะต้องสวมหมวกนิรภัย สายรัดแบบเต็มตัว

พร้อมระบบระบบดึงรั้งป้องกันการตกและระบบหยุดหลังจากมีการตก โดยใช้จุดยึดที่ผู้ผลิตอนุมัติตลอดเวลาขณะอยู่บนอุปกรณ์ ไม่ว่าจะบุคลากรที่ทำงานจะเคลื่อนที่หรือไม่ก็ตาม

บุคลากรภายในกระเช้า/MEWP จะต้องไม่เอื้อมออกไปนอกแนวราวกันตก และต้องไม่ยืนอยู่บน หรือทรงตัวอยู่บน ราวด้านบนหรือราวตรงกลาง

เครื่องมือและอุปกรณ์ทั้งหมดจะต้องติดตั้งอย่างแน่นหนากับเครื่องมือที่ผูกยึดอยู่ภายในกระเช้า/MEWP ซึ่งยึดอยู่กับบุคคล

เมื่อใช้งาน MEWP ต้องปฏิบัติตามข้อควรระวังที่จำเป็นทั้งหมด เพื่อให้แน่ใจว่าได้รับสายไฟ / สายเคเบิล และโครงสร้างโดยรอบทั้งหมด และรวมอยู่ในการประเมินความเสี่ยง จะต้องไม่ใช้งาน MEWP

หากมีโอกาสที่จะสัมผัสกับสายไฟ/สายเคเบิล อันตรายอื่น ๆ ที่จำเป็นต้องพิจารณาและบรรเทาความเสี่ยง/ควบคุม ได้แก่ ต้นไม้ อาคาร/โครงสร้าง และ MEWP อื่น ๆ

ในกรณีที่มีการใช้งาน MEWP ในพื้นที่ที่อาจสัมผัสกับยานพาหนะและคนเดินเท้าอื่น ๆ จะต้องปฏิบัติตามข้อควรระวังดังต่อไปนี้:

- ติดตั้งป้ายเตือนที่เกี่ยวข้อง
- ติดตั้งสิ่งกีดขวางที่เหมาะสมเพื่อให้ครอบคลุมบริเวณการรบกวนทั้งบริเวณ เมื่อ MEWP ทำงานอย่างเต็มรูปแบบ
- เมื่อ MEWP กำลังทำงานอยู่
ไซต์งานจะต้องได้รับการตรวจติดตามโดยบุคลากร/พนักงานถือธงให้สัญญาณที่ผ่านการฝึกอบรมอย่างเหมาะสม เพื่อให้แน่ใจว่าการจราจรและ/หรือคนเดินเท้าทั้งหมดได้รับแจ้งถึงเหตุการณ์และการทำงานที่เหมาะสม

หากจำเป็นต้องใช้งาน MEWP ภายในหรือบนถนน หรือส่วนใดส่วนหนึ่งของถนน

จะต้องจัดทำแผนจัดการจราจรบนท้องถนนอย่างเต็มรูปแบบ หากเป็นไปได้

ต้องรวมเอาการอนุมัติจากหน่วยงานจราจรในท้องถิ่นไว้ในแผนจัดการจราจรบนท้องถนนด้วย

ควรหลีกเลี่ยงการใช้ MEWP/กระเช้าแบบยกด้วยเครนเพื่อเข้าถึงแพลตฟอร์มอื่นหรือพื้นที่ทำงานอื่น

หากกระเบียดขี้บ่งคับในท้องถิ่นอนุญาต จะอนุญาตให้เข้าถึงเพียงแค่หลังคาเรียบหลังจากที่ได้รับอนุมัติโดย CPM หรือ MSCOO เท่านั้น โดยต้องขอคำปรึกษาจากวิศวกรด้านสิ่งแวดล้อม สุขภาพ และความปลอดภัยที่ได้รับมอบหมายให้กับโครงการ ในระหว่างการถ่ายโอนจากแพลตฟอร์มหนึ่งไปยังอีกแพลตฟอร์มหนึ่ง บุคลากรจะต้องมีการผูกยึดร่างกาย 100% ตลอดเวลา

1.2.10

ห้างร้าน

ผู้ที่มีคุณสมบัติหรือผู้มีความสามารถจะต้อง:

- กำกับดูแลและสั่งการการถอด/ประกอบห้างร้านทุกชั้นตอน
- ฝึกอบรมบุคลากรทุกคนในเรื่องการใช้ห้างร้านอย่างปลอดภัย
- ตรวจสอบอย่างน้อยสัปดาห์ละครั้ง

จะต้องยึดตำแหน่งห้างร้านอย่างเหมาะสมให้มีความปลอดภัยแน่นอนอยู่ตลอดเวลา

ห้ามให้ห้างร้านรองรับน้ำหนักเกินขีดจำกัด

ห้างร้านทั้งหมดจะต้องมีบันไดเข้าถึงที่ปลอดภัย - ห้ามให้คนงานเป็นบนเหล็กค้ำยันหรือองค์ประกอบ/กรอบของโครงสร้าง

ห้างร้านต้องติดตั้งแผงกันตกและแผ่นกันเท้าเอาไว้

ห้ามใช้ห้างร้านในระหว่างพายุหรือลมแรง

ต้องปฏิบัติตามคำแนะนำของผู้ผลิตห้างร้าน

ห้ามเคลื่อนย้ายห้างร้านแบบเคลื่อนย้ายได้ในขณะที่มีคนยืนอยู่บนนั้น ห้างร้านจะต้องวางอยู่บนพื้นที่มั่นคง และต้องล็อกทั้งหมดเมื่อมีพนักงานกำลังทำงานอยู่บนห้างร้าน

1.2.11

บันไดปีน

ผู้ใช้งานจะต้องได้รับการฝึกอบรมในเรื่องความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับบันได และวิธีใช้บันไดอย่างเหมาะสม การฝึกอบรมจะต้องสอดคล้องกับประเภทของบันไดที่จะใช้ เช่น แบบเตี้ยว แบบกรรไกร หรือแบบยึด

บันไดต้องมีฉลากของผู้ผลิตที่อ่านข้อความออก พร้อมข้อมูลความปลอดภัย เช่น ความสามารถในการรับน้ำหนักและจุดประสงค์การใช้งาน และต้องปฏิบัติตามข้อมูลเหล่านี้เสมอ

จะต้องตรวจสอบบันไดแบบเคลื่อนที่ได้ด้วยสายตาก่อนการใช้งานแต่ละครั้ง และต้องรวมการตรวจสอบนี้เป็นส่วนหนึ่งของโปรแกรมการตรวจสอบสภาพตามกำหนดเวลา

บันไดแบบติดตั้งตายตัว (รวมถึงบันไดแบบติดตั้งตายตัวที่มีกรง) จะต้องได้รับการตรวจสอบและรับรองว่าปฏิบัติตามกฎหมายท้องถิ่นและข้อกำหนดของผู้ผลิต

ห้ามใช้บันไดที่เสียหาย มีข้อบกพร่อง หรือมีส่วนประกอบขาดหายไป หรือไม่เป็นไปตามคำแนะนำของผู้ผลิต และต้องถอดบันไดนั้นเพื่อนำไปกำจัดทิ้ง

พนักงานต้องมีสามจุดในร่างกายที่สัมผัสกับบันไดเสมอ (เช่น มือสองข้างและเท้าหนึ่งข้าง หรือเท้าสองข้างและมือหนึ่งข้าง)

การส่งเครื่องมือหรืออุปกรณ์ที่จำเป็นใด ๆ ขึ้นไปบนบันไดจะต้องกระทำโดยใช้เข็มขัดเครื่องมือหรือสะพานหลังที่เหมาะสม

การทำงานบนที่สูงด้วยบันไดแบบพกพาจำเป็นต้องมีคนอย่างน้อยสองคน: คนหนึ่งดูแลฐานบันไดแบบพกพาให้มั่นคง และมีเพียงคนเดียวที่เข้าถึงบันไดได้

ต้องใช้ระบบหยุดหลังการตกตามคำแนะนำของผู้ผลิต กฎหมายท้องถิ่น หรือคำแนะนำโดยผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางด้านสิ่งแวดล้อม สุขภาพ และความปลอดภัยของอีริกสัน

ระหว่างการขนส่งด้วยยานพาหนะ:

- บันไดทั้งหมดต้องยึดกับยานพาหนะอย่างแน่นหนา
- บันไดไม่ควรยื่นออกมาจากยานพาหนะ หากบันไดยื่นออกมาจากยานพาหนะ ให้ใช้ป้ายหรือเครื่องหมายเตือน (ธงสีแดง) ที่เหมาะสม
- จะต้องไม่ขนส่งบันไดโดยใช้พื้นที่เดียวกับผู้โดยสาร

2

ความรับผิดชอบ

ผู้จัดการโครงการของซัพพลายเออร์:

- ตรวจสอบให้แน่ใจว่าได้ปฏิบัติตามข้อกำหนดที่ระบุไว้ในเอกสารนี้ ภายในขอบเขตความรับผิดชอบของตน ซึ่งรวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียง:
 - ความสามารถและการฝึกอบรมสำหรับผู้ปีน (ในการทำงานบนที่สูงและการปฐมพยาบาล)
 - ความพร้อมของสภาพร่างกายในการปีน
 - การประเมินความเสี่ยง
 - การอนุมัติการทำงานบนที่สูงในช่วงเวลาพำมีด
 - สภาพอากาศที่เลวร้าย
 - PPE และระบบหยุดหลังการตกสำหรับผู้ปีน
 - อุปกรณ์และแผนรับมือเหตุฉุกเฉิน
- ทางงบประมาณและทรัพยากรเพื่อปฏิบัติตามข้อกำหนดทั้งหมดในคำแนะนำนี้

ผู้รับผิดชอบงาน / หัวหน้าทีม:

- ตรวจสอบให้แน่ใจว่าการปฏิบัติตามข้อกำหนดที่ระบุไว้ในเอกสารนี้ ซึ่งอยู่ภายในขอบเขตการควบคุมของพวกเขา ซึ่งรวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียง:
 - ความสามารถและการฝึกอบรมสำหรับผู้ปีน
 - ความพร้อมของสภาพร่างกายในการปีน
 - การประเมินความเสี่ยง
 - วัตถุที่ตกลงมาและบริเวณครอบไซนที่กำหนดไว้
 - การอนุมัติการทำงานบนที่สูงในช่วงเวลาฟ้ามีด
 - สภาพอากาศที่เลวร้าย
 - PPE และระบบหยุดหลังการตกสำหรับผู้ปีน
 - การตรวจสอบสภาพเครื่องมือการเข้าถึง (กล่าวคือ บันได นั่งร้าน แพลตฟอรมทำงานยกสูงแบบเคลื่อนที่)
 - อุปกรณ์และแผนรับมือเหตุฉุกเฉิน
 - ใช้อำนาจในการหยุดงาน [3] เมื่อไม่ปลอดภัย
- ยืนยันสถานะทางการแพทย์และสุขภาพของผู้ปีนที่อาจส่งผลกระทบต่อความสามารถของพวกเขาในการทำงานอย่างปลอดภัย
- รายงานอุบัติการณ์ เหตุการณ์เกือบเกิดอุบัติเหตุ ความเสี่ยงที่สังเกตพบ และข้อกังวลเกี่ยวกับ HSW ใด ๆ ในเครื่องมือรายงานอุบัติการณ์ของอีริคสัน ที่ใช้ในธุรกิจของบริษัททั่วโลก (GIRT)

บุคลากรที่ทำหน้าที่ปีนและทำงานบนที่สูง:

- ตรวจสอบให้แน่ใจว่าการปฏิบัติตามองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องของคำแนะนำนี้ รวมถึง:
 - การฝึกอบรม (เกี่ยวกับการทำงานบนที่สูงและการปฐมพยาบาล)
 - ความพร้อมของสภาพร่างกายในการปีน
 - การใช้ PPE และระบบหยุดหลังการตกที่ถูกต้อง
 - ผูกยึดร่างกาย 100% ตลอดเวลา (ห้ามปีนโดยไม่สวมเครื่องมือ)
 - การกำหนดบริเวณร่วงหล่น
 - เสนอให้ใช้มาตรฐานเรื่องอำนาจในการหยุดทำงาน [3] เมื่อจำเป็น
- รายงานเหตุหากพบสภาวะทางการแพทย์และสุขภาพที่อาจส่งผลกระทบต่อความสามารถในการทำงานอย่างปลอดภัย
- รายงานอุบัติการณ์ เหตุการณ์เกือบเกิดอุบัติเหตุ ความเสี่ยงที่สังเกตพบ และข้อกังวลเกี่ยวกับ HSW ต่อผู้รับผิดชอบงาน / หัวหน้าทีม

บุคลากรด้านสิ่งแวดล้อม สุขภาพ และความปลอดภัยของซัพพลายเออร์

- ให้คำแนะนำด้านเทคนิคเพื่อแก้ปัญหาเกี่ยวกับการปีนและการทำงานบนที่สูง
- ตรวจสอบให้แน่ใจว่าทุกฝ่ายตระหนักถึงระเบียบข้อบังคับในท้องถิ่นเกี่ยวกับการทำงานบนที่สูง
- คอยติดตามและให้คำแนะนำเกี่ยวกับแนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุดในวงการที่เกี่ยวข้องกับการทำงานบนที่สูง
- ติดตามผลและให้คำแนะนำในระหว่างการสืบสวนอุบัติการณ์

ข้อมูลอ้างอิง

- [1] [มาตรฐานเรื่องการรับคลื่นความถี่วิทยุและสนามแม่เหล็กไฟฟ้าเข้าสู่ร่างกาย](#)
- [2] [มาตรฐานเรื่องอุปกรณ์นิรภัยส่วนบุคคล](#)
- [3] [กระบวนการใช้อำนาจหยุดการทำงานเมื่อพบว่าไม่ปลอดภัยซึ่งจัดทำขึ้นสำหรับซัพพลายเออร์](#)

4

ข้อมูลการเปลี่ยนแปลง

- 1 การแก้ไข ค. แก้ไขคำแนะนำฉบับนี้ใหม่ทั้งหมด